

ગઝલે ગૌહર

— યાન —

— મેફીલે ગૌહર —

The Assembly of Shah

૧૧૫૬૭

છપાનેવ લા — છુકસેલરમણીલાલ લાહશિકર વ્યાસ
૩૦ બેઝમપુરા આમલી રોડી-સુરત

કીમત બે આના.

Copy Right By C M Shah

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલયક

૧૧૬૫૭

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાબિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૮૬૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ મહેશીને જોર

વિષય ૬૩૬૮:૪ ૩૬૮

ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ સંસ્થા

૭૮૬

ગઝલે ગૌહર

ચાને

મેફીલે જૌહર.

ગઝલે—નાઅત—તજે—કબાલી.

નમ હી મે કમ આવમમે જૌહરા દીયા કમલીવાનેને—
ચાદ અપની વરાને રીઝવીની ચમ । તીયા કમલીવાસેને
નમ હી કો ઉશકી આવમમે ચમ । તીયા કમલીવાનેને
કાશર કી ઝયાન અન્તાહ પદસા દીયા કમલીવાનેને
ઝુફકી લખીમે આનમદો મેહા દીયા કમલીવાનેને
એક સાપમા દીનપર આગીડકે જહરા દીયા કમલીવાનેને
ફકારકે છુટે છુટે ગયે યુન દુન્યાકે સમ દુર ગયે
જમ લાઈનાહા ઇન'તાદ ફરમા દીયા કમલીવાનેને
વા કમની અજમ લાકીમતથી કાનનાઝસે હકને સરપે ધરી
સમ ઝરકે દુરાયેનાનોકો શરમા દીયા કમલી વાનેને

ગઝલે—સુશા—તજે, કબાલી

દહે શીરકે જના દીનકો સતા રહા હય,
સીમેસે દમ નીકલકર, આખોમે આ રહા હય
જનવા દીખા દીખા કર, રૂબકો છુપા ગહા હય,

દેખો હમા હમા કર, ઝાલીમ રહા હય
 ફરે બાકર આપ, મરતો કો અપને માની,
 આગીર પીવાપીના કર, એ ખુદ પના રહા હે
 પકે નિગાહે ઉતરી અપ્પ રવા હમાગ,
 વો લગા રી હય ઐગ ચે ખુદા રહા હય
 રકનારમય શીતના, શીતને મય સારે મોહમગ,
 જગતે મુસા રહ હય મોતે જગા રહા હય
 મય નાગના હુ બોસા વોદ દે રહુ હય ગાલી,
 ચે હોને નેના કૈમા તુરકે દીખા રહા હય
 અમરગા એક ઈમાશ મુજબ દીખાદે મુશા,
 આખો મય દુમનોડી છુરીયા ચના રહા હય

ગઝલે-અલીશ તર્જ-કબાલી

આગ હય ખુદા હમ્મે વોદ કયા માહેતના હય, મોહખુમે ખુદા હય
 કોનેતકા માનીક વોની મતનુમ હુવા હય કયા સદલેઅવા હય.
 અય ખતમે મુય ખતમે નમુવત હુઈ તુજપર તુ નમના હય સરવર
 તુજસા તો નમી કોઈ ન હોગા ન હુવા હય બમ નામેખુદા હય
 કુજાન મોહમ્મદમે તોયો જાનમે મય હુ ઈમાનમે મય હુ
 કુજાન ચે જા ઉમમે ચે દીત ઉમમે રીત હય તુરે ખુદા હય.
 ચે જા ક સગા ફેદના રસુચે અરબીમે-મકકી મહીનીમે
 પીમારે મોહમ્મદકા તેરે હાય ખુદા હય તુ હમકી ફવા હય
 અગમા હય હતીક અમ તો પેહી, દેખુ મહીના હજગતના કરીના
 ના રમ વહા પહોચા તુ જહા તુર ખુદા હય ચે મેરી દુઆ હય.

—ગઝલે— (નીચર)—તર્જો—કંવાલી

ખુદાયા કયની સુસીબતોમે રહે તાજ વાતે પડે હુએ હૈ,
 કદમ કદમ પર હમારે ખાતીર સીતમકે બાલે ખડે હુએ હૈ,
 હમારે મહેમા ને આએ બનન્દ તો જુદમ કરને લગે હમીયર
 ગઝલ હે અપતે મનકે આહાર મકાન વાલ પડે હુએ હૈ,
 સરાપે દુશમન ખડે હુએ હૈ ગલોપે ખજર ખીચે હુએ હૈ
 તોનોમે નજાતર ચુકે હુએ હૈ ઝગરમે જાને પડે હુએ હૈ,
 ઇતરો બચાએ માપ ખીજડે, વેહ તેય માનીવએ હોકે દુકડે,
 નલાગનો સ સુલાગ કીજડે, મકામે તાલે પડે હુએ હૈ,
 ત તા જમાનેકી ખીગાડી નીચર તો જુદમ હોને લગે હમીયર,
 મુનાએ કરયા કીમત જાદર જમાને જાને પડે હુએ હૈ,
ગઝલે-અફઝલ, તર્જો-કંવાલી.

નકન કેહતે હે ઝમકો ખિનબતે દરબારે કાતિલ હૈ,
 વદન કેહતે હે ઝમકો આશિરોકી છત્રે મઝિલ હૈ,
 ઇનાયતમે ખુદાની દોનો બનિય એકશા દિય હૈ,
 મે હુ નનના મુશતક ઝોર આમાલ કાતિલ હૈ,
 લગારો લાખ ચોટે પર ન દુટા હે ન દુટેગા
 પ્રદા હે-લીશએ મય ચેહ હમારા ખુ બરા દિન હે
 જલાએગી તેરી બન્દે ગઝલ હમબી તો દોખે
 નવી ચેહ તુરે મીના આનિડે બેતાય કા દિલ હે,
 તરુતુર આરઝીપર નુર જાના ન ન્દા વેહતા,
 નઇમ કામિય મેરી આએ નઇસ કામિય મેરા દિય હૈ,
 વેહ બન્દ હો ગઝો ચલતે મેકેલના વેહ ગયા અફઝલ,
 મેરા દિલ હૈ મેરા દિલ હે મેરા દિય હૈ મેરા દિય હૈ,

— ગઝલ —

— ૦ —

અય મેરે દીને શયદા જો તુ હય વોહી મે હુ
 અય કોમ લાય પગલ હય જા તુ હય વોહી મે હુ
 આઘના ઉઠા કર વો ફીર અકમ સે યુ ખોના,
 કયુ ખાન નહિ કરતા જો તુ હય વોહી મે હુ
 અમ કીમ કીએ અય પ્યારે અમ મુજસે રકાવટ હય
 મે મોજ હુ તુ ફગીયા જો તુ હય વોહી મે હુ
 મેઆરાજમે ખાલીકને હઝરતમે રેહ ફરમાયા,
 આ તુજમે નહિ પગલ જો તુ હય વોહી મે હુ.

— ગઝલે-કાઝી —

— ૦ —

દીલોગતમે ફીદા હુ, ચાહે જોસો યા ન જોસો,
 કુરબાન હો રહા હુ, ચાહે જોસો યા ન જોસો,
 તેરી ગમીમે આયા તેરે ઇન્કને સતાયા,
 બદનામ હો રહા હુ, ચાહે જોસો યા ન જોસો
 તેરે ઇશ્કી ટટારી, દીલપર લગી હએ કારી,
 જખ્મી મે હો રહા હુ, ચાહે જોસો યા ન જોસો
 તેરે ગનેકા ગજરા, મેરે ગયેમે ફઝેરા,
 ગમે હાર હો ગહા હુ, ચાહે જોસો યા ન જોસો
 સીપ્પીને ટુલમાગ, મન્સુર જા પુકાર,
 મુલીયે ચડ રહા હુ, ચાહે જોસો યા ન જોસો
 મુઝેઝા ઝીલ કર, દમ દુએ ઇઝતી પંડકે,
 મુજગીન મએ સરપર પહોચા મએ ફરપે મરકર
 બસહાર હોરહા હુ, ચાહે જોસો યા ન જોસો.

ગઝલે સુનીર-કંવાલી—

મેરી આંખોમે મદીના શકલે અહમદ દીલમે હય,
 કયુ હમે હુદુ મેરી લાયલા ઈમી મેહમીલમે હય,
 હુકમ રખ્ખીકા યા જલ્લા સુરતે માશુકમે,
 વની કયા રખ્ખા હવા, હિમ મુશત આંખો ગિલમે હય,
 પ્રથમે કયા પુગ્તેહો મુજમે અય મનકર નકીર,
 કયા નજર આતી નહિ સુરત જો મેરે દીલમે હય
 અમરમે અમદારકા જખમી હવા હુ લે ખખર,
 અય મસીહા જન કુશ બાકી તેરે બીસ્મીલમે હય
 દેખે કર રહેત હય અય રમે મહમદ સુસ્તકા,
 જુસ્કા રહેત હય ખુદા વોહ પદપે હાયલમે હય,
 સેન્ડો જખમી કીએ જોર સેકડો કારે ગલે,
 બાકમન બાકી અય અમ દુગ, મેરે કાતિલમે હય,
 જુમ્હ પ્રતે કરતે મુજકો દમ્તે નાજુક જમ થકા,
 યુ કદા ઝુઝવાકે મેરી જન કિમ મુશકીલમે હય,
 યા ઇલાહી કીરસે પુષ્ટુ હિમ પરી વગન પના
 હિમ નાકા હય કદા વોહ કૌનમી મહમિલમે હય,
 આજ મકતલમે હય મજમા જા નીમારોકા સુનીર,
 કેમયા અમ જુન્દગીમ કુખ-એ કાતિલમે હય,

ગઝલ—સુસ્તકા-તજ્જે-કંવાલી.

હિમીકા મીલા હય ખુદા ચુપકે ચુપકે,
 જો પ્રતા હય આહો ખુદા, ચુપકે ચુપકે,
 જો કરદે દના ઈસ બમ જહીરીમે,

તો હોખય વરલો ખુદા સુપડે સુપડે સુપડે.
 જો હય મેરી હાજત દિવી જલ્લ ઉરકો
 ઇલાહી તુ કરે રના સુપડે સુપડે
 ગુનાહ જો કે કરને હય યોગીદા મખ્ખો,
 સગલ ઉન્કો દેગા, ખુદા સુપડે સુપડે
 બગા મરતમા ઉન્ના મહેગરમે હોગા,
 જો દેને હય રાહે ખુદા, સુપડે સુપડે
 કલ ઉમ્મનકે ખાતિર નિમાઓમે હકમે,
 દોઆ કરતેયે મુસ્તકા સુપડે સુપડે

ગઝલે. મુસા—તજે—કબાલી.

ચીખતી હવ ખુશખુશે તુના ચમન રહે જાઓગા,
 અય તુમો નીલ લો ગને વર્ન મહન ગહે જાઓગા,
 ચાર ફિનકી ચાંદનિ, આખર અથેરી રાત હય,
 સમ કના હો જાઓગે મય જુલ મનન રહે જાઓગા,
 હય થહે જુઝાતી ન ઇતમે તિલ લગાઓ છુલખુલો,
 આઓગી બાદે ખિજા, મૌના ચમન રહે જાઓગા
 મય વોહ આશિક બા વફા હુ મુનક મેગ ઇન્તેઝન,
 દેખ લેના હાથ મનના, ગુલમન રહે જાઓગા
 દકન કરે સય ચયે જાઓગે મુજકો આગના,
 કક્રમે ખમ માથ અગમનો મહન ગહે જાગા
 હો ચુની વચન ખિજાગી, માનતો અમતો કહા,
 ગરિસે દિકરે મનમમે હી ગહે મુસા મર ગયા,
 સરખે તેરે ખુન અય ચખે કોહન રહે જાયગા

નર્થ ગઝલ-તર્જ કવવાલી-“શાને ખુદા”

મુઝે અપના જલવા દિખા કમલીવાલે,
 તુ કુરકતકા નકના મિટા કમલીવાલે
 લગી દીલકો મેરી મુઝા કમલીવાલે
 મુઝે જામે વહવત પિના કમલીવાલે
 મય ઉકતા ગયા હિન્દમે રહેને રહેને
 મુઝે દરપે આપુને મુના કમલીવાલે
 મમઝ તુ કે દેનો જહા મીલ ગયે હય, અગર તુ મુઝે મીન મઝે હય
 હય ગરદિમમે ગમ્ગો કમર આમમાં પર,
 ન તુઝસા મિલા દુસરા કમલી વાલે
 હય કાપુલ કમર એક આના કમલત,
 તેગી અય મેરે દિવરમા કમલી વાલે,
 મદીનેમે પનકાન જરખ કમલી વાલે,
 હય અરમા દિવી રહ પીઆ કમલી વાલે.
 મય ખાદિમ તુ આકા મય બન્દા તુ મૈલા,
 મય કુરમાન તુમપર સદા કમલી વાલે
 અહદ જાતમે તેદી પિન્હા હય ખારે,
 ન અહમદ-અહદસે ગુદા કમલી વાલે
 કીઆ હકને પયદા જહા તેરી ખાતિર,
 તુ હગ માયેહુલ અખીયા કમલી વાલે,
 તિયાજહિજમે અમ તેરે જા બલમ હય,
 મદીનેમે જલદી મુના કમલી વાલે.

ગઝલે-વાસીલ—કબાલી.

ફના હર મીઝ કો હય એર બકા અટલાહી અટલા હય,
 દીલે નાદા દો આલમમે, સદા અટલાહી અટલા હય
 કરે કયા જલકે બયતુલ્લાહમે અય ઝાહિદે મુશફિક,
 હમારે ખાનએ દીલમે બમા અહ્લાહી અટલા હય
 જલ્લા દેખા હય દમને એક ઇમીકો જલવગર દેખા,
 દરમમે ખુત કદમે જામજા અટલાહી અટલા હય
 કલીસામે હરમમે દયરમે મરમને સુલસનમે,
 જીધર દેખા ઉવર સુજ્હો સામ અટલાહી અટલા હય,
 ન જા તુ અય દિને નાદાન તુ ઇમિ નકરો ઝાહીર પર,
 યહે દુનીયા ચાર દિનકી હય સદા અટલાહી અટલા હય
 જમા પર મોહકે ખાનુશી હય લેકીન શીરબી અયે વાસીલ,
 હમારા તાયકે ફિલ કહે રહી, અટલાહી અટલા હય,

રડી બાબેકી મરમમત-તબે-ખયાલ

રડી નહી કામીકી યાર અય ધરખાર લુટાને વાલે,
 ઇમમે બકા નહી જીનહાર, અય ધરખાર લુટાને વાલે
 હય જુહા ઇફત ખાર, અય નહલી કારોયાર,
 ઇમમે નફરવા નહી હય, યાર, અય
 ઉસને દેખા શેઠ હય જીન્કો, યહે રામે લાગે દનકો,
 ખાકે માલ પહા તુમ પ્રીયમે, અય બેટા મુગની વાલે,—અય
 જીરકે પામ દો કેમખાન મોટર, બસ મરગઈ રડી ઉસ પર,
 દિર ઉમડા ઉડાયા હપ્પર, ગન્ડા બગી મોટરવાલે—અય

ગઝલે—ફકીર-તબે—કબ્લાલી.

હજાર તહસી હો ઇસ્કે તુજકો તુ કયા કયા દીખા રહા હે
 શીરાકે લયલા યસરખીમે બ શકલે મજનુ શીરા રહા હે
 મે શોકે યસરખકા યે તકાજા કે ચલ મદીનેકો જનમયે દીલ,
 શગમે ઉલકન પીલા ટે અહમદ હરએકપ શયદા બના રહા હે.
 કબી જો હુસ્ને નખીયે અપના બ-નઝરે કલખી ખ્યાલ પહોચા
 કહા યે શીકરે રમાને મુજકો હરએકમે લોલી સમા રહા હે
 કહા જો મુસાને રખમે અરની જવાબ પાયા કે લન તારાની
 હમારે હઝરતકો ઇજને મીનતી જખાને હુકસે સુના રહા હે.
 અરખકા વાલી લકમ કુરેશી ખુદાખ પ્યારા નખી હમાગ,
 દીખા દીખા કરકે દીલકો જલ્લવે તરેહ તરેહસે લુબા રહા હે.
 તુમહારી દુરકતમે અય પય બરે તુમહારા આશીક ફકીર અહકર
 તડપ તડપ કર બહાવે મુઝતર-નશાને હશતી મીઠા રહા હે.

ગઝલે-દાગ “ખ્યાને-નશીહત”

દોસ્તીકા હો જમાનેમે ભરોસા કીસપર,
 તુ મઝે છોડ ચલા અય દીલે શયદા કીસપર,
 શીતના પરદાજ દગાવાજ ડુસુ ગર એવાર,
 હાય અકમોમ દીલ આયાબી તો આયા કીસપર
 ઉમકી તમવીર જો યુસુફકે મુનખીલ રખડ,
 દેખીયે ગીરતેહે શીર અહલે તમાશા કીસપર
 બનીએ ચર્ખે હસારે સે ગતાયા ઉસને,
 જા્ય કહા મેને મેરા સઘ પડેગા કીસપર,
 દી ! ચુરાયા જો મેરા આપ બરી મેહશીલમે,

ઐર કેહને હોકે હય શુભા તુમહારા કીમપર,
દાગ જાનેહે તો અપ્પતમે પગ અબ્બા મપમે,
દેખીયે વાગ જે વોહ સીતમ આરા કામપર

ગઝલે-મઝલર તજે-કંવાલી

દીલ તુમકો દે ચુન હુ, ચાહે બોલો યા ન બોલો,
આશીફ તો બરમતો હુ, ચાહે બોલો યા ન બોલો
પગવાનેકી તરેફ મે, અય શમઝેઠ તુમહારી,
કુરકતમે જલ રહા હુ, ચાહે બોલો યા ન બોલો
ઉનકતમે તેરી લયલી, આવમમે મીમને મજનુ,
તજહીર હો ચુકા હુ, ચાહે બોલો યા ન બોલો
દીલ બેચ કુરે અય જા ખાજારે ઇન્કમે મે,
સવદાયે ગમ લીયા હુ, ચાહે બોલો યા ન બોલો
કુરકતમે તેરી કાતીલ, બેમાગ જે જે ખજર,
શર અપના મે ધગ ગહા ગુ, ચાહે બોલો યા ન બોલો
મગસે તેજે કાન પર અય શાહે ચુનકે ચુખી,
તાઝીમહો ચુન હુ ચાહે બોલો યા ન બોલો
તકમીર ત્યા ફુર્કે હે મઝહૂરસે સાક ફહરે,
અય જાન બે-ખતા હુ ચાહે બોલો યા ન બોલો

ગઝલે-વફા-તજે-કંવાલી—

ધનાહી મે જનુ સાગર-ગુલે મયખાના બન બનકર,
લખે માઅશુક તમ પહેલુ લખે પયમાના બન બનકર.
કબી તાકા કબા મારા કબી ગિસમિલ કીયા ઉમને,
હરઝેઠ અનાઝમે લુટા મુઝે જાનાના બન બનકર,

અગર વેહ સમેચ્છ-૩ મુખડા હીખાદે આકે મહેડીસમે,
કડ મે જાતે દિલ અપના, કીદા પરવાના બન બનકર
પીલાદે અબ તો મય સાકી, વટા જાઇ બહાર આઇ,
જોડાઉ લુજ બઝમે ચારમે મસ્તાના બન બનકર
અગર વેહ આઠસા દુડડા ઇધર લુવમે આ નીકયે,
સીયાહ ખાના મેન દૌશાન હો ઇશરત ખાના બન બનકર
કોઇ ઉનસે નહીં કેહતા, અમર તો અપને વેહગીડી,
ગીરેબા આઠ કરતા હે વફા-દીવાના બન બનકર

ગઝલે-નાસિક

— ૦ —

અઝલ સર પર ખડી હય ખવાબે ગફૂલતમે જમાના હય,
છપર ખટકે આવેઝ ઝાલીમ જનાઝેકા બનાના હય,
કે મનજુગ ઊમરો અપને મખઝ ખત । જીવાના હય,
અઝારે આનસે પર બાદ, કીમત ઝોડ પહાના હય,
નીકલતા હય જો હર યુન ઝર બકદ ગુલઝાર આત્રમસે,
ખુદા જાને જમીમે દફૂન થે કીસકા ખજાના હય,
ન દે અય જ્નેશ બદ મન્તી, મહોબત તરતીય ગુન્તાકી,
ખીઝાલત ચારસે હેગી કબી તો હોશમે આના હય,
ઇશારેહ આમદ વ રફત નમઝ કાહય થેડી હરમ,
બદીમે દમ જો આયા હય, મુકર્રા ઉમરો જાના હય,
રખાહય હાય શીફતગ, કબી ઉમરો મેરે સીનેપર,
હમે અબ આતીમે રગ હીના મે દીન જસાના હય,

ગઝલે-અમીર

— ૦ —

ઢૈરમે સાગર રહે ગદીશમે પયના રહે,
મયકશોકે સરપે, સારા પીરે મયખાના રહે.

જસયે પડજાવે નજર તેરી વોલ દીવાના રહે,
 લા નીગાહે ચાર તરઝે બે-હીબ્બમાના રહે
 ક્યા ઈસીકો કહેતે હે રસમે વફાદારી સનમ,
 દુસ્મનતી હમસે રહે ગયરોસે ચારાના નહે,
 શીઁ ન કુઝ પુઝગે મુઝસે કઝમે સુનકર નકીર
 મરતે હમ-ચા રખ, ખ્યાલે હયે જોનાના રહે
 અયસે આકીકે મે મદકે જો પીવાયે લરકે જામ
 આકીયા હરમ મવામત, તેગ મયખાના રહે
 કોઝ હો ગાતા કોઝ રોતા કોઝ હસતા હય અમીર
 ચયકદો વાવોકા હર અદાજો મન્તાના રહે

ગઝલે-દીલખર-કંવાલી—

નામી જો ફાતુયા વો ફરજના મેહીહુ
 કહેતે હય ઇસે કયમ વો દીવાના મેહીહુ
 મે કાખા હુ વો સોખ ઇમે કરતેહે દીજા
 હિદુ ઇમે પુજે હે વો ખુમખાના મેહીહુ,
 મનસુરે જતા વો જો અઢકા દારકે ઉપર
 બોલા જો અન્દય હક યા વો મન્તાના મેહીહુ,
 મે વો હુ જવા દીલ ઇસે ડહેતે હે ક્યામા
 મય ઇસમે સમાતી હય વો ખયખાના મેહીહુ
 મોહમદ જતા જોતર મીમકે પદમે ધુપાયા
 દીલખર મેની તો દીવારે જાનાના મેહીહુ

ગઝલે-સુશા-તજે કંવાલી

જાગદિર યા મોહમદ આપ રેહતે હ મદીનેમે
 મગર હય ઝીત હઝીઝત આપજા નરમેર સીતમે

છગ્નાએ મુસ્તુકાકા પરતવા હામેજે મીતેમે,
 હિસાલે ચર્ખે ગમ્તે જનને નીકવું હર મહિતેમે,
 ગુલેબાગે છનામે અયગી ખુસાશ્રુ ખુદ નહિહોની,
 જો નિગહત હય હનીમે રખે અકબરકે પમીતેમે,
 મોહખ્વત હોતો અમની હોકે અમહા ખુનખી દેખે,
 પસે મુરદનખી સાચી હોકે લેટે હે મદીતેમે,
 સદાએ લનતરાની તુરપર જલદર મુને મુસા,
 મહા નુરે ખુદા ખુદ આપ આપે હે મદીતેમે,
નહ—ગઝલ—કબાલી.

ફિલ લે ગયા હમારા ફિલદાર હમતે હમતે,
 કયા કામ કર ગયા હય વોહ ચાર હસતે હસતે
 ચારો ઝરા ચયો તુમ લાઓ ઉમે મનાકર,
 વોહ હો ગયા હય હમસે બેઝાર હસતે હસતે
 મજલીસમે આશકોકે અબર મે તેજે દેખુ,
 આપસમે ચલ રહી હય તલવાર હમતે હસતે
 ચારો ન સેહય સમજો તુમ હાલ નાતવાકા,
 અયમા ન હો મરે થેહ બીમાર હસતે હસતે
 ગર શોક દીદ હય પોહચેગે કુમકે ફગતક
 દેખેજે હમ મુસાફિર દીવાર હમતે હમતે
ગઝલે—નાદીર તર્જે—કબાલી.

ગરા ખોદ્દ હર્શકા હય અહલાહસે લો લગાલે,
 દુન્યામે કયા મઝા હય અહલાહસે લો લગાલે
 ખીલે મઝે મોહખ્વત કર યાદ અપને રખકો,

કયા ખુબ થેહ નશા હય અલ્લાહસે લો લગામે
 મત જા કીમકિ દરપર મત માગ તુ કીરીમે,
 બેકાર ફિર ગ્દા હય અલ્લાહમે લો લગામે
 તુ ચાતમે ન આના હસ બેમવા કે હરગીઝ,
 દુન્યા ખુરી બસા હય અલ્લાહસે લો લગામે
 જો માગના હય તુજકો સો માગ અપને રખસે
 દરબાર વોહ ખુત્તા હય અલ્લાહમે લો લગામે
 નખ યાદમે ઉનીકી સગકો જુઝા ગહે હય,
 કયા શાહ કયા બદા હય, અલ્લાહમે લો લગામે
 નાદિર નીરે નખીહન ખમ ગૈરસે તુ મુત લે
 થેહ સુમમે કેહ રહા હય અલ્લાહસે લો લગામે
ગઝલે—દાગ—તજે—કન્વાલી

ચહાબી તુ વહાબી તુ ઝમીં તેરી કલજ તેરા,
 કહી હમને પના હરગીઝ ન પયા આજ તક તેરા,
 નીકલો જનમે ચડતા હે તુ અય વાબીરે મુતવક
 ન કોઈ તેગ ચાની હે ન કોઈ મુશ—તરક તેરા
 તેજે કયલે કરમસે નામ નુર આપસમે ચ- દીવ હે
 સના—ગર યદ ઝમા દરએક હે છન્તો મનક તેરા
 કીમીકા કયા ખમર ન્યુ ખયરો શર પાદા કીયા તુને
 કે જો દુગ હે ખુદાઈમે વોહ હે બે—જેબો શક તેરા
 ન જલતા તુર કયુદર કીમ તજેહ મુઆ ન ગશ આતે,
 રહા યે તાબો તાહત જતવા દેખે મર્દમક તેરા
 દુન્યા યે હે કે વકતે મર્ગ ઉમકી મુશકીલ આસાં હો
 જાપે દાગકે નામ આપે યા રખ યક બ યક તેરા

ગઝલે-અનવર, -તર્જે-કબાલી

હમકો હે દગવાર જુના ચંદ રોજ આર કરનો કુ'મ બેળ ચંદ રોજ
 આજ હસના હે તુ નલ ઉસંગ હે તુ કમ રહા હોઝર કીમીકા ચંદ રોજ
 હુશ તક મેને કહા હોગા ન મલ, હસકે ફરમાયા કે અઠગ ચંદ રોજ
 કરને દીજે ગયેરસે ફરમાયો, દેખીયે ચેલી તમાશા ચંદ રોજ
 ચાર દીનથી ચાહતી હુ યે ગયામ, હે જીયાયે હુઝને ઝેગા ચંદ રોજ
 મલ ચદે જલ્લ પર અનવર તુ કર હે તેરી કિમમતમે ઈન્ન ચંદ રોજ

ગઝલે-કાદીર-કબાલી.—

અજમ નાજો અફાસે જાને મન બન કનકે આતે હુ,
 કમરકો ખમ તના છાતી ચરક દામનને આતે હે
 લગાકે આખમે કાજલ બનાકે કુદકકા કુડલ,
 જમાઝ હોરોપે મીરસી મનમ દમનકો આતે હે
 પેહનકે પાયેવે પજન ચલ આતે હુ મન-મોહન,
 કે ગોરે ગોરે હાથો પર તુઝે કમન મોહાને હે
 ખડે હે ચારબી દો-ચાર લગાકે ઈશકકા ખાઝાર,
 ખુશીમે આજ અગીયામે નહો જોખન સમાતે હે,
 અરે કયુ સો-રહા કાદીર મે આઈ હુ તેરી ખાતાર,
 કે છડીયા માર કુયોફી તુઝે મોહન જગાતે હે,

ગઝલે-નાઝીમ-કબાલી

ધર કરને હે દીયોમે, શીરઆન ખાન વાયે
 સીકકે બીક ગહે હે નામો નશાન વાયે
 તીરે નઝર સે તેરે અબર કમાન વાયે
 બચતે નહી કયુનર હિચી હિયાન વાયે
 જોસાનત હારદેના મકતલમે ઈશક કખાઝો—

હેં બાડવાની ખનજર હે વાર સાન વાવે—
 મવ ઓર સવર મેરા આફત નમીય દોનો’
 એક તેગ કાતીલ દો ધમતીલાન વાવે—
 કવ તક ગહુ સવાવે સરખ હમારે નાથ—
 અપની ઝમી કિડા વે ઓ આસમાન વાને,—
 હમ એ ઝયા હે ગોયા ટેદને નહી કુછ કિતકો
 મુહઆએ કયુ ન દુગમન ટેડી ઝખાન વાવે
 શીરીનીએ સુખતકી એગઝ વે આસની હે
 શીરે પડેને નાઝીમ કિયો દુકાન ખાતે
 ગએર { ફુલતો દો દીન બહારે જા ફીઝા દીખલા ગએ
 { હસરત કિન ગુનચાપે હે બે બીન ખીલેમુરઝા ગએ

ખતમ તમામ શુદ્ધ.

ગાયનોના ગોખીનોને ખુશખબર,
 તાકીદે મળાવો જુજ નવલોજ શીલકે છે

સંગીત ફેનોગ્રાફ ગાયનસંગ્રહ.

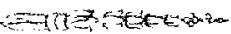

લાગ એકથી પાંચ સાથે

એશી પાનાની દળદાર બુક રંગીન પુઠું છતાં
 કીમત માત્ર દશ આના, દપાલ વી પી ખર્ચ બુદ્ધ

મળવાનું ફેનાલુ

શા સુનીલાલ મગનલાલ બુકશેલર

કે રાણીનગાવ, સુરત.

(1)

તાકીદ મંગવાઈયે ! તૈયાર હય !!

આજ ત- કમી ન કમી હું કવમ ઉમદા તોન
કેતપ મગા નાનું કો મી બુક
કેતપ બે વરુ બા મીયે

ઝવહર-મેહફીલ

યાની
પરસ્તાને ગૌહર

હરો ન મી ના નાંકે કાલા ન બુક નવત
માન કો ના નાંકે કાલા ન બુક નવત
કેતપ મગા નાનું કો મી બુક

જાની રાત ના પા નાંકે કાલા ન બુક નવત
કોમત ફૂલ દરા બાના

એ શીવાય બીજી બહાર ગહેલી નવી બુકો.

માશુકે-મેફીલ બાર ચીપો સાથે ઉમદા જગલ	
કવાલીની ભગુન કામત રા	૦-૪-૦
માશુકે સુરત ઉગ જગલે બુલબુલ	૦-૨-૦
બાગે શુલશન ઉગે માલીનકી બરી	૦-૨-૦
જગલે મેહફીલ, જગલ કવાલીની મોટી બુક	૨-૦-૦
મેફીલ મઝીલ, ઉમદા જગલ	૦-૮-૦

શા. ગુનીયાલ મગન કામત બુકમેન ગાંધીનગર-સુરત

શ્રી અનાવિલ બધુ શ્રી પ્રેસમા ગોવિંદજી હાલાભાઈ નાયકે બાપુ
સુરતપુરી ભાગળ ભાજવાળી પોળ અનાવિલ લોગની પાસે-સુરત

